Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 104 (2106) ♦ Четвер, 10 червня 1999 року ♦ Ціна договірна

10 червня

✔ 1917 р. У Києві розпочав роботу І Всеукраїнський селянський з'їзд.

✔ 1917 р. І Універсал Центральної Ради проголосив автономію України.

✔ 1944 р. Загинув у німецькому концтаборі Заксенхаузені Олег Кандиба (Ольжич) — один з керівників ОУН.

✔ 1964 р. У Москві відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку.

✔ 1988 р. У Києві відкрито Центр мікрохірургії ока.

✔ 1994 р. Міністерство юстиції України зареєструвало Українську студентську лігу.

Акценти

Передовсім — експертиза

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», міністр екобезпеки Василь Шевчук висловився за використання трансгенних культур лише після позитивних висновків екологічної експертизи. Нині не можна гарантувати їхньої безпеки для навколишнього середовища, пояснив він.

В. Шевчук зазначив, що такі культури впливають на цілу екологічну систему. «Я — за екологічну експертизу, як вимагає законодавство», — заявив міністр.

Знову не сподобалося Президентові

Глава держави вважає неконституційним прийнятий Верховною Радою закон про внесення змін до Закону «Про ціни і ціноутворення». Про що й повідомив у своєму поданні до КС. На думку Л. Кучми, Верховна Рада, приймаючи цей закон, вийшла за рамки своїх повноважень і перебрала на себе функції виконавчої влади, оскільки, відповідно до Конституції, проведенням цінової політики займається Кабінет міністрів. Отже, доля тарифів на житлово-комунальні послуги, а саме про них ідеться в законі, знову залежить від рішення Конституційного суду.

Зустрічі на українській землі

У Києві з офіційним дводенним візитом перебуває Президент Болгарії Петр Стоянов. Учора в другій половині дня відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка з главою болгарської держави.

А одразу по приїзді Петр Стоянов провів бесіду з Президентом України Леонідом Кучмою, після якої розпочалися україно-болгарські переговори. Вони завершилися церемонією підписання двосторонніх документів. Того ж дня Президент Болгарії зустрівся з Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком.

У розпалі літа — без води

може опинитися Луганщина. І це тільки початок великого екологічного лиха, про яке попереджує Луганськводпром.

Про причини того, що відбувається, читайте на 8-й сторінці.

У номер

Не бідкатися, а бачити перспективу

Відкривається дводенна міжпарламентська конференція «Білорусь, Росія, Україна — досвід і проблеми інтеграції»

У ній візьмуть участь близько 250 парламентаріїв з Білорусі, Росії, України, Югославії, а також делегація Міжпарламентської асамблеї СНД. Конференція проводиться за рішенням Ради МПА.

Конференція спричинює інтерес. Як то кажуть, такого в нас іще не було. Але річ не тільки в цьому. А в тому, як ефективно можуть попрацювати в Києві 250 парламентаріїв чотирьох країн, якщо зважити, що до них приєднаються й урядові кола, і підприємницькі, і податкові, і митні служби... Адже намічено обговорити безліч проблем міждержавних відносин. Їх буде викладено у виступах на пленарному засіданні — Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка, який очолює оргкомітет конференції, а також у виступах Голови Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Є. Строєва, Голови Державної Думи Федеральних Зборів РФ Г. Селезньова, Голови Ради Республіки Національних Зборів Республіки Білорусь П. Шипука.

(Закінчення на 2-й стор.).

Стратегія співпраці зі Світовим банком потребує змін

«Треба попрацювати над зміною стратегії нашого співробітництва», — заявив Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко під час зустрічі з делегацією Світового банку, очолюваною віце-президентом банку по регіону Європи та Середньої Азії Йоганнесом Лінном.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

Заморський дух, чужиною пахне

У нашій родині все українське зберігається як найдорожче надбання, як святиня. Та ось я в Києві. Завітала до єдиного в країні спеціалізованого магазину «Український сувенір», що на площі Толстого. О диво! Добра половина відомого гостям столиці торговельного закладу забита турецьким (чи бозна-чиїм) ширпотребом. Неперевершені унікальні вироби славнозвісних українських Майстрів, роботи, що мають національну душу та позитивну енергетику, тісняться в одному куточку.

Чи по-господарськи це? Невже творіння талановитих майстрів скоро опиняться на вулиці, а меркантильні інтереси окремих «нових» українців візьмуть гору? Невже влада міста не бачить, як національний дух витісняється заморським товаром, яким і так забиті полиці магазинів?

Надія ЯСЬКІВ,
канадка українського походження.

Торонто.

99 Передплата-99

Будеш, Михайле, танцювати

Цими словами перепинила свого чоловіка Єлизавета Карлівна ще на порозі і розгорнула перед ним газету.

Серед переможців розіграшу заохочувальних призів «Голосу України» прізвище Михайла Івановича Яремчука з гірського Рахова було перше. Та й приз неабиякий — 12-денна санаторно-курортна путівка до відомої в краї оздоровниці «Верховина» Міжгірського району.

— Так це саме те, про що мріялося, бо де нам, пенсіонерам, розжитися на такі гроші? — тільки й вимовив щасливий переможець.

Зателефонувавши до нашого корпункту в Ужгороді, Михайло Іванович поцікавився, чи зможе оздоровниця прийняти його наприкінці травня, бо треба ж упоратися з весняними роботами. Головний лікар санаторію Тимофій Шуберт пообіцяв задовольнити прохання пенсіонера.

Михайло Іванович свого часу працював ковалем, водієм лісовоза, згодом — механіком, інженером на місцевому лісокомбінаті. А вже ось десять літ на пенсії. Разом з дружиною мають городець, тримають козу, яка виручає, та перебиваються якось з тих суто символічних пенсій. Нашкребти коштів на путівку до санаторію практично неможливо. Це — п'ять місячних пенсій, а «підремонтувати» здоров'я ой як треба.

(Закінчення на 8-й стор.).

На знімку: головний лікар санаторію «Верховина» Тимофій Шуберт вручає путівку нашому читачеві Михайлові Яремчуку.

Фото Богдана ГОЛУБА.

❍ В Алупці (Крим), на території котельні «Ялтакурорттеплоенерго», внаслідок вибуху цистерни, в якій раніше зберігався мазут, загинув оператор.

❍ У Чернівцях затримано 4 мешканців Івано-Франківської та Дніпропетровської областей, в яких вилучено більш як 27 кг наркотичної сировини.

❍ Внаслідок обвалу породи на шахті № 4 ВО «Орджонікідзевугілля» (Єнакієве Донецької області) загинув шахтар.

❍ Зростання цін на окремі сорти хліба в деяких областях за період з 10 травня по 7 червня становило від 3,6% до 16,4%.

P.S.

Передплата на «ГУ» на друге півріччя закінчується 15 червня

У номер

✔ Київ

Стратегія співпраці зі Світовим банком потребує змін

(Початок на 1-й стор.).

Глава парламенту переконаний, що Київ має співпрацювати з міжнародними фінансовими організаціями лише на взаємовигідних засадах і без попередніх умов. «Неприпустимо розвивати економіку за чиїмись рекомендаціями, — наголосив О. Ткаченко. — Ми вже бачимо наслідки такого підходу».

Олександр Ткаченко розповів також про основні напрями Національної програми відродження України, проект якої буде винесено на розгляд сесії не пізніше осені. Програмою визначено пріоритетні галузі: сільське господарство, енергетика, наука тощо. Зокрема, на думку О. Ткаченка, Україна здатна забезпечити і себе, і Європу екологічно чистою продукцією саме тоді, коли європейські та американські сільськогосподарські продукти нині здебільшого мають хімічні домішки.

Він також зазначив, що важливим фактором для подальшої економічної інтеграції України до міжнародної спільноти стала ратифікація Росією «великого договору». Глава парламенту переконаний, що «до 1999 року всі визнання самостійності були умовні» і лише дія україно-російського договору дала початок «надійної незалежності».

Вибори під знаком протистояння

«Рано чи пізно, ми все одно будемо разом...» Йдеться про гармонізацію законодавчого поля, про інтеграцію економічного простору. Про це говорив перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк під час зустрічі з делегацією депутатської групи з міжпарламентських зв'язків з Україною Держдуми РФ. Делегацію очолює заступник голови Держдуми Світлана Горячева.

Адам Мартинюк подякував російських депутатів за мужність і зусилля, яких вони доклали, щоб ратифікувати великомасштабний договір та Чорноморські угоди. А також поінформував про ситуацію, що склалася нині в Україні. На його думку, помилкою Конституції було те, що терміни проведення парламентських і президентських виборів мають великий розрив: це спричинює зростання протистояння між гілками влади. Нині воно особливо загострилося, тим паче, що головні опоненти нинішнього Президента працюють у стінах Верховної Ради. Адам Мартинюк висловив думку, що з огляду на погіршення економічної ситуації в Україні переобрання нинішнього Президента на другий термін —під сумнівом.

✔ Луганськ

Місцевим бюджетам — державну увагу

Учора в Луганську розпочав роботу семінар заступників голів обласних, районних та міських рад, у якому бере участь заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук. Протягом трьох днів учасники обговорюватимуть проблеми формування місцевих бюджетів та контролю за їх виконанням. Учасники наради-семінару матимуть можливість ознайомитися з практикою роботи в цьому напрямі Луганської обласної ради. Зокрема, йдеться про спільну роботу облради і підприємства «Луганськлегінвест» зі створення робочих місць для гірників та членів їх сімей, які звільняються із закритих шахт. Гості також ознайомляться з практикою роботи міських рад міст Свердловська та Щастя із формування та наповнення бюджету.

У перший день семінару перед учасниками виступив заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук. Гостей вітали голова Луганської обласної ради Віктор Тихонов та голова обласної держадміністрації Олександр Єфремов.

✔ Фотофакт

До звітного концерту в столичному палаці культури «Україна» готуються учасники Всеукраїнського фестивалю народної творчості з Донецької області.

Фото Олексія БУДЬКА (ДІНАУ).

Не бідкатися, а бачити перспективу

О. Ткаченко | Є. Строєв | Г. Селезньов | П. Шипук | А. Малофеєв | С. Божович

(Початок на 1-й стор.).

З привітаннями конференції виступлять Голова Палати представників Національних Зборів Республіки Білорусь А. Малофеєв та Голова Віча республік Союзної Скупщини Союзної Республіки Югославія С. Божович.

Конференція не ставить за мету лише констатувати необхідність розвитку міжпарламентських зв'язків та інтеграційних процесів. Намічено прийняття підсумкового документа про роботу конференції. Насиченість його залежить, як уявляється, від того, якою ефективною буде робота конференції у секціях. Їх буде три: «Економічна співпраця Білорусі, Росії та України. Шляхи поглиблення економічної інтеграції», «Питання гармонізації національних законодавств», «Союз Білорусі та Росії: досвід становлення і перспективи розвитку. Збереження державного суверенітету в рамках союзницьких відносин». У рамках створення так званих точкових програм плановано відвідання керівниками делегацій Авіаційного науково-виробничого об'єднання імені Антонова.

Така програма конференції. Ознайомившись з нею, звісно, постає запитання, окрім як бідкатися одне одному і поскаржитися на розірвані зв'язки, чи вдасться уникнути з'ясування відносин на кшталт: «Ви не платите за газ, ми вам перекриємо кран»? Або все залишиться на попередньому рівні проекту протоколу про наміри дружити, гармонізувати, поглиблювати.

Керівник робочої групи з підготовки міжпарламентської конференції народний депутат України Сергій Кияшко, а він також очолює в українському парламенті міжфракційне об'єднання «За співдружність суверенних слов'янських держав», сповнений оптимізму. Він, зокрема, вважає, що парламентарії кожної з країн—учасниць конференції, нарешті, матимуть змогу, як то кажуть, подивитися один одному у вічі й з'ясувати стосунки, висловити претензії, і, можливо, позбутися штампів, що утворюються в оцінці подій через те, що парламентарій, як він висловився, варяться у власному соку. Він переконаний, що коли підрахувати кошти, які пішли в Росію під час поділу активів, то ще не відомо, хто кому винен — Україна Росії чи навпаки. На його думку, під час конференції буде реальна можливість, наприклад, домовитися, що треба робити, щоб ми платили за газ і його не відключали. Тобто опрацювати той самий механізм взаємозаліків. Це тільки один із прикладів того, про що може йти мова, того, що слід розв'язати.

Заявили про свою участь у форумі й учені.

Економічні інтереси є й у Югославії. Адже Росія, Україна та Білорусь свого часу зробили багато для того, щоб зняти ембарго щодо Югославії. І тоді, повідомив Сергій Кияшко, півтора року тому було створено спільну україно-югославську міждержавну комісію з економічної співпраці. Її з обох сторін очолювали віце-прем'єри. Югославська сторона передала нам перелік можливих програм для співпраці та участі в прибутку... Але за півтора року ця комісія не зібралася, бо українська сторона переносила терміни. Тепер у Югославії — розруха. І, звісно, вона ще більше потребує економічної співпраці.

— А чи тільки економічної? — поцікавилася я точкою зору народного депутата. — Чи не буде втягнено Україну до політичного союзу і водночас у війну на Балканах? Адже, ніде правди діти, це питання непокоїть усіх в Україні.

Сергій Кияшко висловив думку про те, що така перспектива безпідставна.

Завтра розпочинає роботу представницький форум. Чи заявить він про себе як про серйозний інститут розв'язання міждержавних проблем і поглиблення економічної інтеграції, покаже час.

Світлана ПИСАРЕНКО.

99 Вибори

Свідома протидія «несвідомим» порушенням

Через недбалість посадовців президентська виборна кампанія може опинитися під загрозою зриву

Чим зумовлено виникнення ще однієї парламентської комісії? 20 травня ц. р. створено тимчасову спеціальну комісію ВР з питань дотримання органами державної влади і місцевого самоврядування, Центрвиборчкомом норм виборчого законодавства під час проведення виборів Президента України. Які конкретні факти порушень у ході президентської кампанії уже виявлено? Слово — голові тимчасової комісії Олександрові ЄЛЬЯШКЕВИЧУ.

— Це, скажімо, питання стосовно декларації про доходи претендентів на кандидата у Президенти. На жаль, претенденти заповнили декларації за різними формами. Одні вказали суму своїх доходів та членів сім'ї, інші — лише власні. І таке інше. Справа в тому, що під одним і тим самим номером одного й того самого числа Міністерство фінансів затвердило різні форми декларації про доходи і майно для претендентів на кандидата у Президенти. У законі про вибори Президента чітко записано: всі кандидати повинні мати рівні умови, і за недостовірні дані в декларації та неправильне її заповнення передбачено відповідальність аж до зняття з реєстрації.

З огляду на виявлені розбіжності комісія запропонувала ВР внести зміни до закону про вибори Президента України. Парламент затвердив жорсткі єдині вимоги щодо декларації про доходи для кандидатів у Президенти. Сподіваюся, Президент України підпише ці зміни до закону.

Загалом до комісії надійшло надзвичайно багато повідомлень про факти порушень виборчого законодавства. Це і відео-, і аудіоматеріали, акти і звернення, які надсилають громадяни України. Головна проблема — це те, що органи державної влади і місцевого самоврядування проводять роботу, агітацію з підтримки тих чи інших претендентів у Президенти, не маючи такого права за законом. Окремі претенденти використовують у виборній кампанії своє службове становище. Телебачення і радіо висвітлюють діяльність одного з претендентів у необмеженому обсязі. Це фактично означає приховану й неприховану агітацію ще до її офіційного старту.

За короткий час роботи тимчасова комісія ВР прийняла дві із трьох підготовлених нею зміни до законів. Вноситимемо ще ряд поправок до виборчого закону, Цивільно-процесуального, Кримінального кодексів та інших законодавчих актів.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

«Репетиція» вдалася. Але «прем'єра» — попереду

Як повідомлялося у вчорашньому номері «ГУ», у Верховному Суді України на розгляді перебуває скарга претендента на кандидата у Президенти України Олександра Мороза на дії ЦВК щодо відмови останньої надати додаткові бланки підписних листів. Згідно з рішенням суду Центрвиборчком зобов'язаний до 12 червня видати довіреним особам О. Мороза додатково 150 тисяч бланків підписних листів. Визнане незаконним протокольне рішення ЦВК про те, що претендентам може бути видано додатково до 60 тисяч бланків, які видаються під час реєстрації, не більш як 50 тисяч підписних листів.

Рішення набрало чинності того самого дня. Однак представник ЦВК Віктор Алсуф'єв заявив, що вони оскаржуватимуть рішення Верховного Суду України. Прихильники лідера соціалістів, коментуючи рішення ВС, підкреслюють: це була «репетиція» перемоги Олександра Мороза на президентських виборах.

Фальшивки проти конкурентів

Що ближче до виборів, то більшатиме порушень законодавства, — вважає голова ради Федерації профспілок Кіровоградської області Яків Бондар.

Останнім часом значно загострилися стосунки обласної Федерації профспілок із органами державної влади. У розповсюдженій заяві ФПО, зокрема, йдеться: «З уст перших керівників обласної виконавчої влади лунають прямі погрози, неприкритий шантаж, а в ЗМІ —дезінформація громадян про діяльність та позицію профспілок. Ведеться робота зі створення своїх «кишенькових» профспілок. При цьому голова обласної держадміністрації Валерій Кальченко відверто посилається на вказівки центральної влади...»

Яків Бондар переконаний, що основна причина конфлікту має неприхований політичний підтекст. Адже профспілки підтримують претендента на кандидата у Президенти Олександра Мороза.

Такої самої думки дотримується і представник виборчого штабу з підтримки претендента на кандидата у Президенти Євгена Марчука Олександр Сніховський.

— Передвиборна кампанія побудована таким чином, —говорить він, — що, можливо, необхідний мільйон підписів зможе зібрати лише Леонід Кучма. Іншим претендентам або не вистачить бланків підписних листів, або коли і вистачить, то їх дуже легко визнати недійсними.

За неперевіреними даними, сьогодні в області «ходить» велика кількість фальшивих підписних листів, які після заповнення відразу знищуються. Основна мета фальшивок — забрати підпис за конкурента діючого Президента. Вдруге поставити свій підпис за одну і ту саму особу громадянин не має права. А розібрати, де фальшивий підписний лист, а де справжній — надзвичайно важко.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Газ в обмін на гроші

Тільки така політика здатна поліпшити ситуацію в галузі та сприяти погашенню боргів

Мало хто знає, що минулої зими Національній акціонерній компанії «Нафтогаз України» вперше в історії довелося забезпечувати споживачів природного газу практично «з коліс». І тільки залучення газу з підземних сховищ дало змогу вийти зі складної ситуації з честю — робота була безаварійною та безперебійною. Але це жодним чином не означає, що нині в галузі не існує проблем — головна з них стосується розрахунків за спожитий газ, адже «Нафтогазу України» споживачі заборгували більш як 16 мільярдів гривень. Відтак і сама компанія має 8 мільярдів гривень боргів.

I

Зазначимо, що фактично єдиною категорією споживачів, які більш-менш справно платять за газ, є населення — рівень оплати становить 60%, натомість комунальні теплоенергетики, що в опалювальний період споживають майже 50% газу, спромоглися оплатити не більше 20%. Крім того, практично не розраховуються за газ підприємства Міненерго: використавши 2 млрд. кубометрів, вони не заплатили ні копійки. Але враховуючи стратегічне значення для економіки України генеруючих енергокомпаній, їх не дозволяють відключати від газопостачання. Так само, як і інших боржників — сільськогосподарські підприємства. Щоправда, сьогодні «Нафтогаз України» разом із урядом втілюють ряд заходів, які покликані поліпшити розрахунки, зокрема, укладають прямі угоди щодо поставок газу підприємствам. А тим, хто не платить, прийнято рішення відключати газопостачання: нині вже відключено більш як 8 тисяч підприємств. Але найенергоємніші галузі (хімічна, енергетична, металургійна) і далі споживають газ у тих само обсягах, не сплачуючи за нього. Наприклад, уже нинішнього року (на середину травня) підприємства Міненерго заборгували 500 млн. гривень, а торішні борги сягнули 1 млрд. 600 млн. гривень. До того ж, за словами голови підкомітету Верховної Ради з питань газової промисловості Івана Діяка, цього разу не йдеться про галузь, яка об'єктивно не здатна платити за використаний газ, оскільки торік енергетики за відпущену електроенергію збирали плату на рівні 85%, нинішнього — до 79%. Тоді як рівень розрахунків за газ становить 15,7%. Отож до початку наступного опалювального сезону енергетики мають розрахуватися та повернути до держрезерву 4,5 млрд. кубометрів газу, бо інакше це загрожуватиме безперебійній роботі галузі та енергетичній безпеці держави. Та й загалом, на переконання І. Діяка, маємо споживати таку кількість газу, за яку можемо заплатити. При цьому маємо ще й скоротити його споживання, щоб за рахунок транзиту повернути борги Росії. (На сьогодні ми вже заборгували 920 млн. доларів США.) Адже у світі знайдеться небагато країн, які споживали б газу стільки, як Україна: якщо у більшості країн частка газу в енергоспоживанні становить близько 21—23%, то в нас — 45%. Тому позитивні тенденції (нарощування обсягів буріння, зростання темпів приросту ресурсних запасів) перекреслюються надмірними затратами енергії на одиницю продукції — у шість разів більше, ніж у провідних країнах світу.

Тож не дивно, що за рівнем споживання газу Україна посідає шосте місце у світі, а за його імпортом — третє після США та Німеччини. Але хіба можна порівняти обсяги нашого ВВП і ВВП США чи Німеччини. Коли ж порівнювати із Францією, то й вона споживає лише 35 млрд. кубометрів газу, тоді як Україна — 75.

— Залишається дивуватися, — каже І. Діяк, — як у цій ситуації вдається нарощувати видобуток власного газу та забезпечувати безперебійну роботу газотранспортної мережі.

II

На цьому тлі точаться безперервні розмови про погані розрахунки нафтогазового комплексу з бюджетом. Запитаємо, чи могло бути інакше? Як зазначає член правління НАК «Нафтогаз України» Юрій Колбушкін, компанія за станом на середину травня (коли у Верховній Раді України розглядали звіт уряду про виконання держбюджету у І кварталі 1999 року) до бюджетів різних рівнів перерахувала 525 млн. гривень, що становить 31,4% від нарахованої суми. Чому ж не в повному обсязі?

Головна причина полягає в тому, що грошові розрахунки за спожитий газ становлять лише 11%, в тому числі бюджетних організацій ще менше — до 4%. Відтак і «Нафтогаз України» має проблеми з проплатами. Водночас Закон про держбюджет передбачає, що кошторис бюджетних установ і організацій має включати стовідсоткове фінансування електричної і теплової енергії та природного газу, але аналіз кошторисів свідчить, що реальні видатки на ці потреби становлять 20—35%. Те саме можна сказати і про пільги та субсидії. Тобто компанія за рахунок власних ресурсів забезпечує газом бюджетні установи та комунальне господарство, а передбачені бюджетом кошти до «Нафтогазу України» не надходять. То як він має розраховуватися із бюджетом? Та навіть у цій ситуації здійснюється концентрація коштів для того, щоб до кінця року борг компанії перед бюджетом було погашено. Сьогодні НАК разом із Мінфіном розробляють механізм, який дасть можливість проводити повні розрахунки і бюджетних структур перед компанією, і компанії перед бюджетом. Та тут треба додати, що одним із найголовніших платежів до бюджету є плата за транзит — 1 млрд. 600 млн. гривень на рік. Проте їх легко було б сплатити, коли Росія розраховувалася б грошима, але натомість ми отримуємо в рахунок плати за транзит 30 млрд. кубометрів газу. І саме тут починаються проблеми, бо цей газ надходить споживачам, а вони, як відомо, за нього не платять. І таким чином борг автоматично лягає на газотранспортну систему. Але де вона за такої ситуації візьме гроші? Тим більше, що й саму систему потрібно утримувати на належному рівні, що також вимагає чималих коштів, якщо ми хочемо втримати свої позиції на ринку транзитних послуг.

III

Ще одне важливе питання — ціна російського газу. Як уже не раз зазначав у нашій газеті І. Діяк, сьогодні Україна купує його за найдорожчою ціною, яка існує на континенті. Зокрема, Франція в себе на кордоні платить 60 доларів США за тисячу кубометрів, Австрія — 56,7 долара, Угорщина і Польща — 52 долари. Якщо відмінусувати плату за транзит, то виходить, що ціна російського газу на кордонах вищеназваних країн не перевищує 30—33 доларів США за тисячу кубометрів. А Україна, як відомо, у себе на кордоні платить 80 доларів США! Отже, якби Франція купувала за нашими цінами, то змушена була б платити більш як 100 доларів за тисячу кубометрів газу! Сьогодні цією проблемою, здається, перейнявся навіть Леонід Кучма, що, втім, не дивно, адже Україна щороку втрачає щонайменше 2 млрд. доларів. Бо сьогодні ми споживаємо до 60 млрд. кубометрів російського газу, а це за діючою ціною (80 дол. за 1 тис. куб. м.) дорівнює 4 млрд. 800 млн. доларів США, а тим часом ціну потрібно зменшити мінімум наполовину, що й дає економію у 2 млрд. доларів. До того ж, на переконання І. Діяка, маємо вести переговори про збільшення вдвічі ставки за транзит російського газу територією України до країн Європи, бо сьогодні вона дуже занижена. Таким чином за транзитні послуги ми отримували б 50—60 млрд. кубометрів російського газу, що разом із власним видобутком (18 млрд. кубометрів) дало б можливість повністю забезпечити Україну газом.

Чому натомість маємо іншу ситуацію? Річ у тім, що свого часу міжурядовий договір встановив ціну російського газу на рівні 80 доларів за тисячу кубометрів, що на той час було прийнятним, бо, скажімо, Польща платила 110 доларів. Але пізніше, внаслідок падіння європейських цін, і в нас вона мала б зменшуватися, бо за нинішньої ціни українська промисловість стає просто неконкурентоспроможною. Адже крім того, що в нас надто енергозатратне виробництво, ще й вітчизняні підприємства змушені платити вдвічі більше за газ. Чи можна за такої ситуації конкурувати з європейськими чи російськими виробниками? А пояснення таких цінових диспропорцій у тому, що європейські країни під час укладання угод про поставки газу використовують формулу, котра базується на нафтовому еквіваленті. Тож внаслідок падіння цін на нафту, впала й ціна на газ. До того ж усе свідчить про те, що нинішнього року ця тенденція не змінюватиметься. Але, на думку І. Діяка, Україні, на відміну від Франції, набагато вжаче відстоювати свої позиції, тому що ми маємо лише одне джерело постачання газу, тоді як французи можуть транспортувати його з регіону Північного моря. Тож росіяни, щоб утриматися на французькому ринку ідуть на поступки. А в Україні їм поки що ніхто не загрожує. Хіба що в перспективі, коли почне діяти газотранспортна мережа з постачання до Європи туркменського газу через Туреччину та Румунію. А сьогодні, щоб вимагати від Росії зменшення ціни, маємо вчасно та в певному обсязі розраховуватися за спожитий газ, щоб нам не закидали: «Спочатку погасіть борги, а вже потім...».

Та як ти їх погасиш, коли українські споживачі, здається, вже звикли до думки, що за газ можна не платити. Про це, зокрема, свідчать і результати аукціонів з продажу газу, що їх проводить НАК. На них реалізовано вже 800 млн. кубометрів газу за ціною не вище 25—26 доларів США за тисячу кубометрів, та реально за нього сплачено лише 13 млн. гривень, тоді як решта — 33 млн. — новий борг. Тож, як бачимо, навіть за ціни 25—26 доларів США споживачі не поспішають розраховуватися. Можливо, знову сподіваються на списання боргів? Але звідки тоді газова промисловість братиме гроші на оплату газових поставок, погашення боргів, розрахунки з бюджетом, утримання газотранспортної інфраструктури, нарощування власного видобутку газу?

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Не такий страшний Ощадбанк, як його малюють, або Як в «ИнвестГазете» тінь на тин навели

Точка зору

В «Украинской инвестиционной газете» у № 19 за поточний рік на трьох полосах, поданих як «тема номера», опубліковано статті «Дело о Сбербанке» і «Государственный — значит монопольный», присвячені діяльності одного з найбільших в Україні банків. Поважаючи право журналістів на вільне висловлювання у друкованій формі своїх поглядів, змушені зазначити, що підготовлені матеріали не відзначаються сумлінним аналізом предмета дослідження. Всупереч нормам, передбаченим Конституцією і законами України, автори цих матеріалів поширили ряд **недостовірних, неточних і необ'єктивних відомостей**, що порочать ділову репутацію Державного ощадного банку України у громадській думці, чим ввели читачів в оману і завдали банку моральної шкоди. У зв'язку з цим прес-служба Ощадбанку уповноважена заявити про те, що протиправність таких дій за своїм змістом і формою розціюється в банку **як джерело підвищеної небезпеки.**

Щоб стало зрозуміло, про що конкретно йдеться, вкажемо на допущені в згаданих газетних публікаціях факти розповсюдження неправдивої інформації. При цьому банк зовсім не має наміру виправдовуватися. Проте і не в наших правилах потурати заподіювачам моральної шкоди, пов'язаної з порушенням конституційних прав на ділову репутацію банківської установи як юридичної особи.

Отже, **факт перший.** Не витримує критики закид на адресу Ощадного банку щодо приховування ним свого балансу. **«Його,** — помилково повідомила інвестиційна газета, — **це ніхто, крім Світового банку, не бачив і, гадаємо, найближчим часом так ніхто і не побачить».** Ми, звичайно, розуміємо, що за щоденними редакційними справами і турботами важко встежити за всіма публікаціями преси. І усе-таки радимо погортати досить свіжі № 18 і № 19 газети «Бізнес» від 3 і 10 травня 1999 року, де вміщено рейтингові показники про фінансові результати діяльності 123 комерційних банків за І квартал поточного року. «Це ті самі банки, — відзначає авторитетний діловий тижневик, — які погодилися надати свої баланси в ІАЦ «Банк-інформ» Асоціації українських банків». До речі, і в самій «ИнвестГазете», якщо взяти, приміром, № 44 за минулий рік, теж можна знайти дані про результати діяльності вітчизняних комерційних банків, у тому числі Ощадбанку. Дивно, що всього цього не знають ті, хто взявся за висвітлення стану на фінансовому ринку!

Факт другий. Про прагнення свідомо заподіяти моральну шкоду Ощадному банку України свідчить також використання і такого недобропорядного прийому. «Розкусити» умисел публікації в газеті неприваблвої фотографії, яка до того ж не має жодного відношення до нашого банку, неважко. Щоб породити недовіру і сумнів у осіб, які вже вклали або бажають вкласти в Ощадбанк свої гроші, співробітники газети спеціально підібрали як ілюстрацію **фото будинку досить зловісного** вигляду з достатньо відвертим **підписом «Банк, в якому зберігаються гроші населення, так виглядати не може».** Те, що було це зроблено навмисно, один з відповідальних редакційних працівників відповідно підписався у своїй відповіді на наш лист за № 08/6198. Треба віддати журналістам «ИнвестГазеты» належне: поданий у такому вигляді художній образ (а таким цей фотознімок вважають у редакції) вражає. Проте при цьому вони забули, що художній образ подібний до мішка: він набуває форми того, що в нього вкладають. Взагалі, слід зауважити, що «засвітка» злого умислу вийшла в цій фотодачі яскравою і сильною, але це вже не наша провина.

Факт третій. Багатьма **неточностями** рясніють наведені двічі (!) в інвестиційній газеті дані про мережу установ Ощадного банку. Насправді в його структурі на день виходу газети було 10 880 філій, 25 регіональних управлінь, 598 відділень і 154 агентства. Певна річ, у нашому прикладі важливими є не цифри, а їх достовірність.

Факт четвертий. У матеріалах «теми номера» зроблено спробу переконати недосвідченого читача в монополізмі Ощадбанку на фінансовому ринку. Погодьтеся, **разючий заголовок «Государственный — значит монопольный»** досить категоричний. Що можна на це відповісти? Абсолютизація в оцінках забарвлена завжди негативно, але це так, між іншим. А в цьому випадку очевидною є необачна оцінка діяльності Ощадного банку. Адже жодної з банківських послуг, які надає Ощадбанк України своїм клієнтам, не заборонено здійснювати багатьом іншим комерційним банкам. Якщо ж узяти вклади населення, то їх частка в нас не перевищує граничної норми, встановленої антимонопольним законодавством. Ким і коли було винесено юридичний вердикт про те, що становище Ощадного банку на ринку банківських послуг є монопольним? Немає таких підтверджень, оскільки його діяльність не суперечить вимогам Закону України «Про обмеження монополізму і недопущення недобросовісної конкуренції в підприємницькій діяльності». Що ж до майбутнього, то навіть за загрозливого прогнозу автора з «ИнвестГазеты» потенціал Ощадбанку не зможе досягти властивих для монополіста кількісних і якісних параметрів. І автор із фінансового відділу мав би про це знати, надаючи до публікації свою статтю.

Факт п'ятий. От і ще один наочний приклад журналістської вигадки. У газетному матеріалі чорним по білому надруковано, нібито **«переважна більшість збиткових підприємств є клієнтами Ощадбанку».** І знову журналіст перегнув палицю. За свідченням джерела, що заслуговує на довіру, за підсумками роботи за минулий рік, тільки в промисловості України частка збиткових підприємств досягла 55 відсотків від їх загальної чисельності. І будь-якому розсудливому газетному фінансовому аналітику має бути ясно, як двічі два — чотири, що Ощадний банк ніколи не обслуговував майже половину промислових підприємств нашої країни. Те саме можна сказати і про сільськогосподарські підприємства. Невже в газеті не в курсі, що їх в основному обслуговують «Промінвестбанк», банк «Україна» та інші комерційні банки? Гадаємо, будь-які коментарі тут зайві.

Факт шостий. Не можна залишити також без уваги такий пасаж зі статті «Дело о Сбербанке», в якому оповідається про нібито часту зміну його керівників через істотні недоліки в роботі. Розміркуючи з посиланням на представників Світового банку про наявні в діяльності Ощадного банку проблеми і кроки щодо їх усунення, автор читачам, між іншим, нагадує: **«До речі, за останні пару років в Ощадбанку вже призначено третього голову Правління»**, не відповідаючи при цьому на запитання «чому?». Від такого некоректного висновку стає не по собі. Адже фактично за цей час у нас змінили одного керівника, що вийшов на пенсію. Новопризначений голова Правління банку, про що, безумовно, редакції відомо, минулим літом трагічно загинув в автомобільній катастрофі. Навіщо ж, питається, знадобилося таким безцеремонним чином наводити тінь на тин?

Утім достатньо прикладів. Гадаємо, і це очевидно, що в процесі інформаційної діяльності окремі журналісти «Украинской инвестиционной газеты» **порушили норми**, передбачені ст. 26 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», а також ст. 5 і ст. 44 Закону України «Про інформацію». Наведені вище факти поширення **недостовірної, необ'єктивної і неточної інформації** — вагомий, на нашу думку, тому доказ.

Чи можна вірити опублікованому про Ощадний банк на трьох полосах «теми номера»? Нехай той, кому вдалося їх прочитати, сам собі на це запитання відповість. А нам залишається лише процитувати витяг з досить цікавого документа, отриманого банком з «ИнвестГазеты» факсимільним зв'язком: **«...Ми вірогідно не знаємо, який стан справ у вашому банку, а тільки здогадуємося...».** От таке письмове визнання, не відчуваючи ніякого сорому, надіслав в Ощадбанк 19 травня ц. р. з інвестиційного тижневика редактор відділу **«Фінансовий ринок».** Щиро жаль, але, напевно, забули в редакції про свій девіз, що красується на титулі видання: «Грунтовно про головне».

Для нас ділова репутація — це той нематеріальний актив, яким ми особливо дорожимо. В Ощадному банку України не мають наміру байдуже споглядати, коли внаслідок **незаконних** посягань на його ім'я поширюються вигадки, що применшують престиж і ділову репутацію державної банківської установи. Ми були б занадто нікчемними, якби самі себе не поважали.

Прес-служба Ощадбанку України.

У номер

✓ Москва

Поділ та переділ четвертої влади

Борис Березовський, який вийшов «на орбіту», підтвердив, що з президентом «ТВ-6 Москва» Едуардом Сагалаєвим досягнуто домовленості щодо продажу Березовському частини акцій цієї телекомпанії: «Контроль над телекомпанією «ТВ-6 Москва» перейде до компаній, в яких я є засновником або входжу до складу акціонерів». Сагалаєв назвав цей крок «вимушеним» у тому розумінні, що за нормами цивілізованого бізнесу немає іншого шляху для подальшого розвитку ТВ-6. Водночас член уряду РФ Валентина Матвієнко, прес-секретар президента Дмитро Якушкін та Едуард Сагалаєв обрані новими членами Ради директорів ОРТ, Віталія Ігнатенка знову обрано Головою Ради директорів.

✓ Токіо

Будемо співробітничати

Відбулася зустріч Надзвичайного та Повноважного Посла України в Японії Михайла Дашкевича з Головою суду імпічменту суддів Країни сходу сонця. Обговорено питання налагодження співробітництва між органами судової влади України та Японії.

✓ Душанбе

Терористичний акт?

Серія вибухів відбулася в Душанбе. Вони пролунали в різних районах столиці Таджикистану, однак поки що ні МВС республіки, ні її спецслужби не мають у розпорядженні даних про характер, походження й потужність вибухів. За попередніми даними, постраждалих, немає.

✓ Вашингтон

Яблучна війна

Американські виробники продукції з яблук звинувачують китайських у недобросовісній конкуренції, пропонуючи офіційному Вашингтону запровадити санкції проти порушників правил торгівлі. Асоціація виробників яблук США звернулася до міністерства торгівлі з вимогою запровадити штрафні тарифи для китайських експортерів концентрату яблучного соку в розмірі до 91 відсотка з метою захисту американської промисловості. КНР практикує продаж у США концентрату соку за цінами ледве не нижчими за собівартість або нижчими за вартість цього продукту на внутрішньому китайському ринку, тобто в демпінгу.

✓ Джакарта

Зволікання дорівнює смерті

Провідний лідер опозиції в Індонезії пригрозив створенням альтернативного «надзвичайного уряду», якщо з'ясується, що офіційна влада маніпулює під час підрахунку голосів. У понеділок у країні відбулися всезагальні парламентські вибори. Повільний підрахунок голосів Центральною виборчою комісією викликає в країні розгубленість і неабиякі підозри. Можливі заворушення.

✓ Фотофакт

Скандал навколо зараженого діоксином бельгійського м'яса триває. На знімку: французький офіцер перевіряє рефрижератор з бельгійською яловичиною на франко-бельгійському контролі. Ще 40 таких самих рефрижераторів чекають на ветеринарний контроль на кордоні. Таких заходів ужив ЄС, щоб захистити Європу.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Перший компроміс: «ООН» пишемо, «НАТО» — на ум

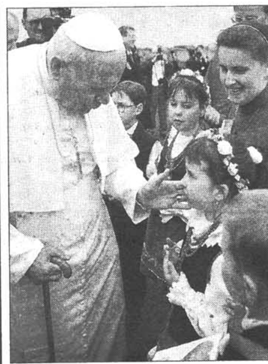
Зворушливі обіймання міністра закордонних справ Росії Ігоря Іванова та американського держсекретаря Мадлен Олбрайт перед телекамерами мали, очевидно, ілюструвати торжество компромісу, досягнутого на довгих і важких переговорах під Бонном. Ще б пак — представники «великої сімки» й Росії змогли-таки узгодити проект майбутньої резолюції РБ ООН, яка стане згодом основою для політичного врегулювання косовської кризи.

Проте, як можна зрозуміти з перших коментарів представників, причетних до врегулювання сторін, цей компроміс може бути далеко не останнім. НАТО бачить майбутню резолюцію як мандат на введення до краю сил альянсу і, відповідно, як квиток для сербських військ, що мають піти. Причому той факт, що командуватимуть контингентом саме натовці, сумнівів і, схоже, дискусій не викликає. НАТО вже поділила Косово на п'ять секторів, які контролюватимуть війська США, Німеччини, Франції, Італії та Великої Британії. За таких планів трохи не зрозуміло: що робитиме там російський контингент (а Москва заявляє про наміри послати в Косово до 10 тисяч вояків)? З одного боку, Росія виключає підпорядкування її військ натовському командуванню, з іншого — НАТО для росіян окремої території не передбачає. Очевидно, питання російської присутності стане одним з найгостріших під час обговорення у РБ ООН.

Інша проблема, точніше дилема, нагадує ситуацію з Ільфа і Петрова: увечері гроші — вранці стільці чи навпаки? Тобто з чого почати — з припинення бомбардувань чи з ухвалення резолюції? Росія, зрозуміло, наполягає на першому варіанті. Ситуація ускладнюється тим, що в разі незадоволення своїх вимог Москва погрожує блокувати прийняття документа, і НАТО це розуміє. А тому, з точки зору альянсу, припиняти авіаудари немає сенсу — адже швидке прийняття резолюції аж ніяк не гарантоване. До того ж натовці заявляють про потребу пересвідчитися у готовності сербських військ залишити Косово — із цією метою вчора відбувалися переговори між військовими альянсу та Югославії.

Отже, у Вашингтоні на порядку денному ще кілька компромісів. Можливо, обговорення проекту резолюції розпочалося вже цієї, за нашим часом, ночі. Але за будь-яких майбутніх дискусій стає дедалі очевиднішим: НАТО досягне того, чого прагнула. Косово буде під контролем альянсу. І тоді постане інше запитання: чи досягнуть свого албанські бойовики?

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

У Ватикані тепер багато кажуть про черговий пасторський візит Папи Іоанна Павла II до Польщі. Річ у тім, що такої тривалої — майже двотижневої — поїздки до однієї країни Папа досі не мав. Але ж Польща — батьківщина Іоанна Павла II.

За 12 днів Папа відвідає 22 польських міста, останнім з яких за традицією буде Краків, де в тиші Іоанн Павло II помолиться на могилі рідних і відправить службу в кафедральному соборі святого Станіслава.

Олександр КЛИНОВ.

Рим.

Фото АП.

Виборці віддали перевагу бізнесменам

Після офіційного підбиття підсумків парламентських виборів у Вірменії стало зрозуміло: реваншу лівих сил не відбулося.

Так, фракція комуністів нараховуватиме в нових національних зборах, у складі яких 131 депутат, лише 10 осіб, а національні соціалісти в особі найстарішої вірменської партії «Дашнакцутюн» отримали лише 7 місць. Очевидний безперечний успіх блоку «Єдність» під керуванням 67-річного Карена Демірчяна і 40-річного міністра оборони Вазгена Саркісяна — вони контролюватимуть 70 мандатів.

Симптоматично, що більшість партій та блоків, які брали участь у виборах, не лише не зуміли подолати п'ятивідсотковий бар'єр, а й були неспроможними провести власних кандидатів у мажоритарних округах. У більшості випадків виборці віддали перевагу бізнесменам і підприємцям, а не політикам. І ось підсумок: більш як третина законодавців — представники ділових кіл. Вони мають намір сформувати групу, яка захищатиме в парламенті інтереси місцевого бізнесу.

Результати виборів безпосередньо позначаться на долі виконавчої влади, відставку уряду спрогнозовано. Так, президент Роберт Кочарян уже заявив, що формування нового кабінету доручать одному з лідерів блоку «Єдність». Однак у Єревані багато хто вважає, що досвідчений Карен Демірчян не побажає ризикувати власною популярністю на посту прем'єра, бо ця посада у Вірменії може підірвати авторитет будь-якого політика. Міністр оборони Вазген Саркісян також ще не раз обміркує: чи варто йому відмовлятися від своєї посади, яка означає володіння реальною владою, заради сумнівних переваг на чолі кабінету? Найближчими днями стане зрозуміло, як розв'язуватиметься ця непроста колізія.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван.

Чи може селянин стати безробітним?

Європейський союз. Для одних — це реальність, для других — мрія, а для третіх — він у планах на найближче майбутнє. Таким самим звичайним пунктом, як у маминій записці доньці: а) прибери кімнату, б) купи молоко...

Власне кажучи, у Польщі ніколи не було дискусій: чи варто вступати до ЄС? І офіційна Варшава, і пересічні громадяни своє постсоціалістичне майбутнє з перших днів пов'язували з членством у двох організаціях: НАТО (цей пункт уже виконано) та Європейському союзі. Але якщо із членством у НАТО нібито все зрозуміло, то процес підготовки до інтеграції в ЄС не такий вже й безпроблемний.

Нині кількість її прихильників зменшилася, хоча й ненабагато: із 58 відсотків до 56. Але політологи прогнозують, що спад триватиме. Проте не вважають це поганою прикметою: «Надто великий оптимізм — то дуже небезпечно, — переконана соціолог Єльжбета Ілласевич-Скотницька. — Перегравання кон'юнктури призводить до розчарування».

Тепер у Польщі на різних рівнях триває своєрідна політінформація: у чому країна виграє від приєднання до ЄС, а в чому програє. Та головні дискусії пов'язані, власне, із запитанням: чи встигне Польща до вступу в ЄС завершити реформування економіки, щоб стати справді повноправним членом союзу? Одні вважають, що інтегруватися треба після завершення реформ, інші — не очікувати цього, а домагатися особливого статусу для Польщі.

А найпроблемніша галузь — сільське господарство: його участь у ВВП — 6 відсотків, це вдвічі більше, ніж у країнах ЄС. На думку депутата сейму Лешика Міллера (Союз лівих демократів), процес реформування сільського господарства буде найдовший і найболючіший. У Польщі близько 26 відсотків населення так чи інакше пов'язані з селом. Це найбільший показник у Центрально-Західній Європі. Щоб наблизити його до європейського, доведеться розпочати перекваліфікацію сільських працівників. Але як це зробити? Адже не можна створювати «армію непотрібних людей». «Але ми не перші, — нагадує Лешик Міллер. — Свого часу такий саме шлях подолали Португалія, Ісландія, Іспанія». Відмінність лише в тому, що вищезгадані країни реформували свої сільськогосподарські галузі паралельно зі створенням і розвитком ЄС, а Польщі належить це зробити до вступу в союз.

За словами голови ПСЛ (Польське стронніцтво людове) Ярослава Калиновського, нині у Польщі налічується близько 2 млн. 50 тис. приватних сільгосподарств. Фахівці поділили їх на три категорії: ринкові (власники яких отримують прибуток винятково з роботи на землі); змішані (коли є інші доходи) і, врешті, соціальні господарства (їхня продукція задовольняє потреби лише власника). Саме третю категорію реформи зачеплять передовсім. І щоб забезпечити роботою «скорочених» селян, доведеться створити додатково 2,5—3 млн. робочих місць. Завдання важке, навіть якщо не зважати на психологічний фактор: чи захочуть ці селяни взагалі шукати іншу роботу?

Пан Калиновський упевнений, що польські селяни зможуть виграти від інтеграції з ЄС за однієї умови: якщо вони отримають такі самі права, як і їхні колеги в ЄС. Якщо ж Польща стане членом ЄС на так званих особливих умовах (тобто без сільськогосподарської квоти), якщо умови вступу не будуть партнерськими, то, заявив пан Калиновський, принаймні його партія голосуватиме проти інтеграції.

Та всі погоджуються з одним: незалежно від вступу в ЄС реформувати галузь потрібно. І це той самий випадок, коли вимоги ЄС збігаються з потребами самої Польщі.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Дякуємо за сприяння в організації статті фонду «Демократичні ініціативи» та програмі «Схід—Схід» фонду Дж. Сороса.

Фірма на болоті

Десять років тому під створення одного з перших на Харківщині підприємства нової форми власності місцева влада виділила кілька гектарів... гнилого болота. Сьогодні, коли начебто колись процвітаюча вітчизняна промисловість рухнула під натиском конкурентів, «фірма на болоті» завойовує дедалі нові ринки збуту.

Тут мав би «загнутися» не тільки надокучливий кооператорник, а й увесь цей «шкідливий» рух

Якщо ви запитаєте когось у Харкові, що таке фірма «Лоск», вам неодмінно скажуть — чудовий авторинок, на якому не тільки продають автомобілі та різноманітні до них запчастини, а й співають у його автотеатрі найвідоміші артисти. А люди обізнані обов'язково додадуть — найбільший авторинок Європи. Але якщо на цьому ваш інтерес не вичерпається, ви дізнаєтеся ще й те, що це єдине в Україні виробництво автомобільного скла та найрізноманітніших дзеркал, виготовлених за найсучаснішою технологією. А коли вам ще задля цікавості вдасться побувати на цьому заводі, то обов'язково звернете увагу на те, що він працює справно. Продукції випускає багато, і на складах вона не залежується. Але навряд чи вам при цьому спаде на думку, що ще якихось років з десять тому на цьому місці, де тепер стоять доглянуті та оснащені за останнім словом техніки цехи, а навколо них стелеться рівним полотном сірий асфальт, було пропаще місце, гниле болото, придатне лише для міського звалища.

Саме цю трясовину як міську землю виділила 1988 року харківська влада під будівництво авторинку та заводу з виготовлення автомобільного скла надокучливому чоловікові Юрію Кононенкові, який називав себе неодмінно підприємцем і настійно вимагав дотримання його законних прав.

Влада вчинила мудро і з розрахунком. У цьому болоті мав загинути не тільки нахаба-кооператорник, а й увесь цей «шкідливий» рух.

Але чоловік не нарікав. Знайшов на тому самому звалищі викинуту, але цілком придатну вакуумну установку, покликав у партнери талановитих, але ледь животіючих без справжньої справи майстрів, і налагодив маленьку майстерню з тонування автомобільного скла. Потім — невеличкий цех з виробництва автомобільного скла. Минуло зовсім небагато часу, але у Юрія Савича та його товаришів справа пішла, з'явилися гроші. Автоскло на той час, якщо пам'ятаєте, було не меншим дефіцитом, аніж сам автомобіль. Утім, за короткий період «Лоску» вдалося зняти цю проблему не тільки в Харківській області, а й у всіх інших регіонах країни.

Народний депутат України Юрій Кононенко, засновник фірми «Лоск»

Коли я розповідаю про наші «подвиги» зарубіжним партнерам, вони навіть не можуть зрозуміти, навіщо ми все це робимо

Усе, що маємо сьогодні, розповідає нинішній президент виробничо-комерційної фірми «Лоск» Григорій Кнігін, нажито тяжкою працею. Нас справді називали і буратінами, і божевільними, які закопують гроші в землю. Але ми вирішили будувати, зазначте, не дачі, не шикарні особняки, а фірму, завод, який дає і даватиме користь ще не одне десятиріччя не так його засновникам, як країні у вигляді робочих місць і величезних сум платежів до бюджету. Я прийшов на фірму п'ятнадцятим, а сьогодні нас працює 546 осіб. За десять років ми осушили 20 гектарів боліт, завезли на цю територію тисячі тонн ґрунту, піску, щебеню, асфальту. Звели корпуси, закупили найсучасніше обладнання, налагодили випуск у досить великих обсягах найрізноманітнішої і тільки високої якості продукції із скла. Обсяг виробництва збільшили в кілька сотень разів. Ми фактично задовольняємо всі потреби України з виробництва «лобового» безпечного скла типу «триплекс» на всі види і типи автомобілів. З 1995 року «Лоск» — офіційний постачальник Запорізького автозаводу. Щомісячно виробляємо до 8000 квадратних метрів дзеркал, які поставляємо тільки Росії на 25 меблевих фабрик. Цього року ввели в дію найсучаснішу лінію з виробництва дзеркал з нанесенням срібного покриття. Це єдине таке виробництво на всьому просторі СНД... Але коли я про це інколи немовби нахвалюючись розповідаю за вечерею нашим зарубіжним партнерам, вони мене запитують: ви що там, усі ненормальні? Навіщо ви все це створюєте, будуєте на болоті, якщо у вас так багато землі, а ще більше підприємств, які працюють неефективно? Навіщо будувати нові цехи, коли ті, що є, стоять без діла? Але хіба їм поясниш, хіба вони зрозуміють, чому в нас усе саме так, а не інакше.

У злиденній країні не повинно бути розкішного життя для касти обраних

Ясна річ, я не хочу сказати, що через це ми найбідніші люди в Харкові. Навпаки, до нас на фірму майже щодня хтось приходить і просить профінансувати той чи той захід, допомогти з ремонтом, з придбанням якогось обладнання — та мало з чим. Багатьом допомагаємо, але багатьом я й відмовляю. І не тому, що я жадібний чи поганий. А тому, що вважаю: у злиденній країні не повинно бути розкоші. Наприклад, великого спорту. І не даю гроші на поїздки наших спортсменів на зарубіжні змагання. Дивні, абсурдні думки висловлюю, так? Але якщо хтось зі мною не згодний, то нехай зайде до якоїсь із шкіл Харківського району, чи будь-якого іншого, і подивиться, як, у що нині вдягнені наші діти, якими очима вони дивляться не перерві на буфетницю в надії отримати безплатно склянку чаю або шматочок булочки. Я вже не кажу про покинутих старих людей, ветеранів, робочі сім'ї, які живуть упроголодь. Ну та бог з ними, пристосувалися якось уже, виживуть. Але діти, яке майбутнє їх чекає? Жодної належної освіти, жодної перспективи. Тому не розумію, як можуть наші керівники роз'їжджати на розкішних авто, обставляти свої кабінети імпортними меблями, зводити собі та своїм родичам шикарні будинки, тоді як діти голодують, а їхні батьки місяцями, роками не отримують зарплати. Особисто мені сьогодні не хочеться не те що мати фешенебельний офіс або комфортний будинок, а й користуватися найбільш звичними речами.

Кажу про все це не випадково, і не задля того, щоб «клюнути» вкотре неспроможну владу. Бо таке ставлення влади до свого народу, до своїх святих обов'язків шкідливе не тільки для кожного з нас, а й згубне передусім для того суспільного ладу, що зароджується в нашій країні, альтернативи якому світ так і не знайшов.

Адже багато людей, на жаль, досі в цих цілком диких умовах не можуть зрозуміти й осмислити все наше минуле й відректися від убитого колись у голову переконання, що багаті люди — це обов'язково злодії і негідники, помилково вважають, що й фірма «Лоск», і багато інших бізнесменів, які працюють багато і чесно, всі до єдиного пройдисвіти, котрих навкруги хоч греблю гати.

Проте підприємців в Україні не так уже й багато. Якщо, наприклад, у Німеччині кожний десятий має свою власну справу, в США — кожний шістнадцятий, то в Україні —тільки кожний 700-й. Звісно, що за такого стану справ не варто розраховувати на те, що найближчим часом зміниться ставлення суспільства до тих людей, хто досяг успіхів у житті завдяки своєму розумові та працелюбству. Що багата людина перестане бути предметом заздрощів і цькування. Хоча заздрість не така вже й погана справа. Там, у тому світі, вона збуджує розум, породжує нові плани, пов'язані з тим, щоб зробити краще, більше, ніж у сусіда. А в нас — як цього сусіда добити.

Беручи участь у цих постійних «суботниках», я як керівник підприємства скоюю злочин

Що змушений у такій ситуації робити підприємець? Звичайно, підкуповувати громадську думку, роздавати суспільству хабарі. Саме так влада нині виховує народ: той, хто роздав старим по десять гривень, відремонтував у школі дах, проклав у селі дорогу, підвів газ — хороший політик, добрий підприємець. Усі інші — погані, шахраї і грабіжники.

Але скажіть, чому я як підприємець маю замість влади ремонтувати дороги, латати дахи тощо? Адже я виконую всі їхні правила гри, сплачую до копійки всі ці безглузді податки, що я мушу ще? Адже беручи участь у цих щоденних «суботниках», я як керівник підприємства, зрештою, скоюю посадовий злочин.

Але це тільки один бік преса, під яким сьогодні перебувають ці наші «божевільні» підприємці. А ще є пожежники, різні інспектори, податкова адміністрація, різні правоохоронні органи і бандити, яким теж треба платити оброк, такий, що часом перекриває офіційні державні податки. Я знаю, що кажу. Те саме вам може підтвердити будь-хто з бізнесменів. Отже, всі ці начебто государеві люди і їх так звані антиподи між собою, безперечно, в якихось певних стосунках (а якщо ні, то чому нічого невідомо про гучні процеси, пов'язані з ліквідацією цих бандформувань?) і тиснуть на підприємця зі свого боку з не меншим завзяттям. І варто йому лише вчинити опір цьому диктату сили, як у бій вводиться важка артилерія у вигляді тотальних перевірок. І закінчається вони обов'язково виявленням якихось порушень та величезними штрафами, бо платити близько двадцяти податків і керуватися кількома тисячами законних і підзаконних актів, які ще й нерідко суперечать один одному, і не припуститися при цьому помилки — не під силу жодному бухгалтерові. Та що таке ці штрафи? Це знову не закуплені нові технології, обладнання, знову тупцювання на місці, якщо не подальше сповзання на узбіччя світового розвитку.

Чи варто за таких умов підприємцеві працювати чесно й відкрито? Звісно, ні. Простіше взагалі закрити свою справу або в кращому разі піти в «тінь».

Фантастика? На жаль, так. Біля керма влади, особливо на місцях, нерідко стоять люди, які не зацікавлені в становленні ринкової економіки, в утвердженні української державності. Вони, як і раніше, мабуть, вичікують, що з усього цього вийде, ждуть не діждуться того дня, коли знову повернуться старі порядки, і вони знову все ділитимуть і всім керуватимуть.

Григорій Кнігін, президент фірми «Лоск»

Де ви знайдете ще таку країну, в якій оподатковують навіть ідеї

Ще на зорі становлення нашої фірми Юрій Савич Кононенко познайомився в Москві на ВДНГ з найбільшим італійським підприємцем, керівником величезного італійського концерну «Януа», містером Альберто Бертоліні, своєрідним законодавцем моди в скляній промисловості світу. Він довго, звісно, упирався, але все-таки приїхав подивитися на нашу фірму, яка будувалася. Звичайно, бізнесмена такого масштабу ми могли здивувати хіба що нашим болотом. Та все-таки одна наша розробка пана з Італії зацікавила. Він прикинув: ніж доходити до цього своїм розумом, простіше у нас купити. Угода відбулася. Саморобну установку з тонування скла титаном ми поміняли на лінію для виготовлення автомобільного триплексного скла вартістю в кілька сотень тисяч доларів. Відтоді й дружимо. «Януа» — наш постійний технічний консультант. Завдяки її допомозі купуємо надійне й найкраще обладнання.

А розповідаю про все це у зв'язку з тим, що нині ми маємо намір з її допомогою купити лінію з виробництва склопакетів. Вона дуже потрібна нашому місту, країні. По сусідству з нами простоює потужне підприємство, здатне випускати сучасний віконний профіль. Під цю перспективну справу Європейський банк реконструкції і розвитку видав нам солідний кредит. Але довести свою спроможність, домогтися міжнародного сертифіката якості, який в Україні, крім нас, мають лише два підприємства — «Турбоатом» і «Азовсталь», отримати, нарешті, гроші від відомого іноземного інвестора під своє непогане ім'я — в нашій країні ще нічого не означає. Щоб завезти це обладнання в країну, ми маємо спочатку заплатити державі майже п'ятдесятивідсоткову мзду від його вартості. Вдумайтеся тільки! Ми лише взяли кредит, обладнання ще в дорозі, ще колись воно монтуватиметься, на ньому ще не вироблено жодної продукції, а ми вже маємо заплатити за цю поки що тільки ідею шалені гроші. Хіба не маразм?

Хто назве розумними тих людей, які ходять по «золотому» піску, а живуть у злиднях

П'ять років ми вже стукаємо в усі інстанції, намагаючись відкрити очі великим і малим начальникам на те, що ходимо по золоту, а живемо в злиднях. Думаєте, когось зацікавили, переконали, схвилювали?

А річ ось у чому. За кілька десятків кілометрів від Харкова є чимале родовище особливо цінного для скляної промисловості піску, що містить високий процент кварцу. Таких родовищ, за оцінками фахівців, у світі лише три. Коли ми взяли зразки цієї сировини і відвезли на аналіз італійцям, вони очам своїм не повірили, що ми володіємо таким багатством.

Вони написали листа нашому урядові, висловивши готовність збудувати в Україні за рахунок власних коштів на базі одного з непрацюючих підприємств військово-промислового комплексу Харкова (що тільки здешевило б вартість проекту) найсучасніший завод з виробництва листового скла.

Вартість проекту — 130 мільйонів доларів. Термін здавання під ключ — 8 місяців. Кількість робочих місць — 2,5 тисячі. Продуктивність — 450 тонн за добу. Покупці — увесь світ. Причому збут уже гарантує інвестор.

Але коли ви гадаєте, що когось вразило, то глибоко помиляєтеся. Мільярдера Бертоліні, який прибув на зустріч з місцевою владою, протримали під дверима кілька годин, чим, здається, відбили в нього охоту мати справу з Україною на все життя. Золотий, по суті, пісок, як і раніше, продають за копійки за кордон. І там же, за валюту, купують скло.

І хто нас після всього цього назве розумними людьми?

Микола КОСИЙ,
Микола КОВАЛЬЧУК
(фото).

Харків.

У номер

✔ Київ

Заява фракції блоку Соціалістичної та Селянської партій України «Лівий центр» 8 червня 1999 року

В останні місяці в нашій державі за бездіяльності та потурання місцевих структур виконавчої влади, правоохоронних органів поступово наростає хвиля терористичних актів проти членів та прихильників Соціалістичної партії України. Двічі з цього приводу фракція виступала із заявами.

Чергова трагедія сталася в селі Фурси Білоцерківського району на Київщині. Після двох тижнів розшуків 4 червня п. р. було знайдено із слідами страшних тортур тіло члена партбюро осередку Соцпартії в цьому селі Раїси Пилипівни Забіли. Нещасній жінці нелюди вибили щелепу, облили обличчя кислотою, зняли скальп, відрізали вуха, позбавили життя.

Незважаючи на погрози, вона послідовно виступала проти свавілля самозваного сільського голови, раніше судимого С. А. Малецького, який прикриваючись родинними зв'язками з головою райдержадміністрації, побив чотирьох односельців (в т. ч. двох соціалістів), а згодом, 30 березня п. р. в приміщенні сільради підняв руку і на секретаря сільського осередку СПУ А. А. Колісника.

За фактами та з приводу протиправної небезпечної ситуації в с. Фурси до Генеральної прокуратури, Верховного Суду, Міністерства юстиції, Уповноваженого з прав людини при Верховній Раді звертався народний депутат України В. Д. Сінько, до білоцерківських владних структур — його консультант-помічник М. І. Пшенік.

Однак з цих інстанцій укотре отримано формальні відписки. Відчуваючи безкарність та з метою залякування людей, місцева бандократія позбавила життя ще одного захисника інтересів трудового народу.

У зв'язку з черговим терористичним актом фракція висловлює рішучий протест потуранню злочинності з боку виконавчої влади, бездіяльності правоохоронних органів і наполягає на негайному розслідуванні вбивства члена Соціалістичної партії України Р. П. Забіли та притягнення винних і причетних осіб до суворої відповідальності. Вимагаємо створення спеціальної слідчої комісії Верховної Ради України з перевірки дій органів державної влади з розслідування фактів політичного терору проти членів Соціалістичної партії України.

Олександр МОРОЗ, голова фракції.

Сценарій трагедії ми передбачували

Ще три роки тому, виступаючи проти правового нігілізму та свавілля, яке творилося у селі Фурси, «Голос України» писав, що трагедії рідко розігруються «з нічого». Не буває їх без причин і наслідків. І вони, як правило, закінчуються чиєюсь загибеллю. Наче у воду дивилися.

Торік, знову повернувшись до конфлікту в цьому селі, ми висловлювали сподівання, що там справа все-таки не дійде до вил, кіс і сокир. Сподівалися, що районна влада, правоохоронні та судові органи стануть на сторожі Закону. Адже також прекрасно розуміли, що колективні «нариви» можуть пролити крові більше, аніж найтяжчий побутовий злочин.

Тим більше, що існували серйозні симптоми — скарги учасників фурсівського конфлікту про взаємні погрози, залякування. Та марними були сподівання...

А мораль останньої нашої публікації була така: легко не піти на вибори, легко піти й «кинути папірець» за «кого-небудь», а ось розплачуватися за це упродовж років ой, як тяжко. Дарована фурсянам, та й не тільки їм, політична воля — як гострий з обох боків меч — може захистити від ворога, а може й поранити.

Анатолій БЕНЬ, Людмила МЕНЖУЛІНА, Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Поправка

У «Голосі України» від 8 червня ц. р. в матеріалі «Від доменних печей до прискорювачів заряджених часток» з технічних причин вкралася помилка. Останнє речення у четвертому абзаці слід читати так: «Температурний режим експлуатації окремих теплових агрегатів із застосуванням харківських розробок сягає 2300—2400 градусів за Цельсієм».

✔ Фотофакт

На Ямпільському маслосирзаводі Вінницької області розробили і почали виготовляти новий екологічно чистий продукт — твердий сир «Дніпровський».

Фото Володимира КЛЕПКА.

Туристи не гратимуть у турецьку рулетку і не загорятимуть під бомбами

Нинішнього року з кількох причин багатьом доведеться відмовитися від колись традиційних місць відпочинку

 Літо-99

Ось уже й літо. Час визначитися з відпочинком. У газетах різко зросла кількість привабливих пропозицій: Греція, Іспанія, Франція, Кіпр, Ізраїль, Італія...

Але це все для тих, у кого тугі гаманці. Громадяни із середніми доходами уважніше придивляються до інших: Болгарія, Словенія, Хорватія, Туреччина, Крим. Щоправда, нинішнього року з кількох причин багатьом доведеться відмовитися від колись традиційних місць відпочинку.

Візьмімо Крим. Місцева влада, взявши гору над організованою злочинністю, що верховодила і в сфері відпочинку і туризму, небезпідставно вважає, що на пляжі півострова народ таки поїде. Проте навряд чи варто очікувати величезного напливу відпускників до будинків відпочинку та санаторіїв. Відлякують високі ціни та низька якість обслуговування в них, а також мінімум розваг (якщо за такі не вважати вино-горілчані дегустаційні зали). До того ж приватник, котрий годується за рахунок відпочивальників, пропонує купити овочі й фрукти за такою ціною, яку не завжди побачиш на лотках Лондона і Нью-Йорка.

Можливо, «дикуни» й поїдуть до Євпаторії, Феодосії, Судака, сподіваючись знайти за помірну платню ліжко-місце у приватному секторі і харчуватися на базарі, де ціни дещо дешевші, ніж у районі великої Ялти. Але казни автономії «дикун» не поповнить, бо на нього активно «полюють» приватники. З ними про ціну легше домовитися, ніж з державою, якій належать пансіонати, санаторії, будинки відпочинку.

Курорти Чорногорії, Хорватії, Словенії, що на Адріатиці, цього літа напевне залишаться порожні —війна!

Туреччина у зв'язку з судом над лідером курдів Оджаланом також асоціюється з небезпекою. Його однодумці свої терористичні забавки можуть на літній час перенести із Стамбула в місця, що їх облюбували відпочивальники з Росії та України. Щоправда, начальник поліції Анталії Натик Джанджа зазначив: «Я гарантую безпеку туристів на 99,9 відсотка». Залишається 0,1 відсотка, проте будь-хто з нас може потрапити до цього мізерного числа. Гадаю, грати у турецьку рулетку наважиться не кожний. І якщо раніше мери курортних міст, керівники великих туристичних фірм та готельних комплексів напередодні літнього сезону запрошували журналістів до Туреччини, аби вони ознайомилися з пропонованими умовами відпочинку, цінами на базарах, пляжах, то нинішнього року таких пропозицій працівникам преси, наскільки мені відомо, не надходило. Щоправда, в газеті «Известия» з'являлися рекламні шпальти, які запевняли: у Туреччині все спокійно. Але треба знати наших людей — що більше реклами про спокій, то більше сумнівів вона породжує. Відпускник більше довіряє очевидцям, журналістам і... чуткам. А про турецькі звичаї їх ходить багато. І про злодюжок, що чатують на туристів у готелях і на пляжах, і про турецьких водіїв, котрі не дотримуються правил дорожнього руху (через що торік сталося кілька аварій з туристичними автобусами).

Зазвичай активні на туристичному ринку України болгари. В цій країні туризм за підтримки держави відроджується. Тут з'явилося безліч приватних готелів, кепмінгів з прийнятними для нас цінами та сервісом, який дещо відрізняється від кримського, одеського чи бердянського. Посольство Республіки Болгарії в Україні за підтримки Міністерства з торгівлі і туризму

Болгарії навіть вирішило запросити групу українських журналістів до країни, аби вони на місці ознайомилися з умовами, створеними для відпочинку. Такий практичний підхід до залучення відпочивальників напевне дасть позитивний результат. І, найвірогідніше, гроші, відкладені в українських сім'ях на відпочинок, потечуть до цієї країни.

Але ще більший наплив відпочивальників буде на дачі, до рідних сіл, де чарівна природа і чиста їжа — безплатні.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Лікнеп для курортника

 Не забувайте про недрібниці

Дві молоді мами, разом зі своїми дітлахами, приїхали на базу відпочинку за 10-відсотковими путівками. Яке ж то було їхнє здивування, коли директор бази, трохи похитуючись «після вчорашнього», заявив: «Поки ви їхали, я базу приватизував. І тепер тут єдиний законний господар. Ваші путівки для мене просто папірці. Грошей за них на розрахунковий рахунок я не отримав. Отже, якщо бажаєте тут відпочивати — заплатіть готівкою всю вартість. А якщо ні — бувайте здорові».

На щастя, дві молоді жінки виявилися кмітливими і неполохливого десятка. Отож через деякий час, добряче попсувавши собі нерви, проблему вони все-таки розв'язали на свою користь.

Це лише одна з версій сумного або скандального сценарію, в якому практично будь-кому з нас може бути відведено заголовну роль жертви.

Як не потрапити у пастку неприємностей під час літнього відпочинку і що робити, якщо це все-таки сталося, — консультує начальник управління Держкомтуризму України **Анатолій КТІТАРЄВ.**

— Обираючи, куди помандрувати, передусім слід з'ясувати, з ким маєте справу. Усі фірми, що працюють на законних підставах, зафіксовано в спеціальних каталогах. Проте є нюанси. Чимало фірм ми позбавили ліцензії або призупинили її. Однак вони працюють нелегально, часто змінюючи місце дислокації. Отже, призупинена ліцензія може бути на руках. Окрім того, тепер ледве не кожна третя туристична структура, що працює з 1991—1992 рр., відмовляється подовжувати ліцензію, хоча сам документ може все ще перебувати у фірмі. Загалом, не завадить усе з'ясувати в Держкомітеті з туризму, у відділі ліцензування (тел. 212-42-97) або у нас (тел. 212-59-51). Протягом трьох хвилин вам дадуть відповідь, чи легальна структура, яка вас зацікавила.

Прийшовши до фірми, не соромтеся попросити ліцензію. А раптом вони не ті, за кого себе видають?

Ще важливий момент: турфірми зобов'язані укласти з туристами договір, де конкретизується кожен пункт: харчування, умови проживання, віддаленість від моря, вид транспортування (якщо це передбачено) тощо. Обов'язково має бути пункт про компенсацію в разі ненадання фірмою яких-небудь послуг, а також пункт про зміну ціни на путівку. Ціна може змінюватися, але тільки до того часу, як путівку остаточно викупить турист. Іноді договором є сама путівка. Таке припустимо в разі, якщо на зворотному боці є всі вищезгадані пункти.

Купуючи путівку, не забудьте взяти копію платіжного документа про переказ грошей на рахунок тієї організації, куди ви їдете. Пам'ятайте: якщо гроші на рахунок не надійшли, за законом організація, яка приймає, має право вас не поселити. В разі виникнення ускладнень на місці, ви зможете зателефонувати туди, де придбали путівку, або до Держкомтуризму, або звернутися до місцевих органів влади.

Інтерв'ю взяла Світлана СЬОМОЧКІНА.

Круїз чи дача — складна задача...

Де проводять свої відпустки наші громадяни? Як можна оздоровитися, коли не вистачає коштів? З такими запитаннями наш кореспондент звернувся до тих, хто зібрався у відпустку.

Надія, працівник Фінансово-консультативної групи:

— Я люблю відпочивати на морі. Цього року теж планую оздоровитися — мої фінансові можливості дозволяють це. Можливо, знову поїду до Болгарії. Торік була в Албені, й мені сподобалося: сервіс кращий і трішки дешевше, ніж у нас. Судіть самі: за 10 доларів можна смачно пообідати в ресторані.

Олександр Арсенійович, професор Інституту електродинаміки:

— Не маю відпустки. Вірніше, востаннє відпочивав 15 років тому. Моя зарплата дозволяє хіба що їздити електричкою на дачу. Ось там з сапою в руці й проходить мій активний відпочинок. Раніше дуже полюбляв туристичні мандрівки.

Тетяна Євгенівна, економіст:

— Щорічно взимку й влітку оздоровляюся. Цього літа знову поїду до Криму. Приваблює він своєю природою, хорошими пляжами, морем. Й хоча сервіс там не на належному рівні, але є санаторії і європейського класу. Тому кожен може відпочити, розраховуючи на товщину свого гаманця.

Володимир, механік АТС, Наталя, наладчик машин:

— Великої зарплати не отримуємо, проте здоров'я дорожче. За рік на відпустку можна назбирати грошей. Перевагу віддаємо нашим оздоровницям. Уподобали з Наталею Кароліно-Бугаз. Сподіваємося на приємний відпочинок і цього літа.

Віталій КРАСНЮК.

Основні відомості про емітента

Найменування емітента	Відкрите акціонерне товариство Трест «Київміськбуд—6»
Код ЄДРПОУ	04012885
Організаційно-правова форма емітента	ВАТ
№ свідоцтва про державну реєстрацію та дата видачі свідоцтва	04012885 від 08.06.1995 р.
Орган, що видав свідоцтво	Печерський РВК Ради народних депутатів
Місцезнаходження:	м. Київ-23, Україна, вул. Леоніда Первомайського, 9
Телефони	226-22-78, 246-79-69
Телефакс	
Телетайп, телекс	
Розрахунковий рахунок	600509301
МФО	322056
Назва банку	Міжрайонне відділення УСБ м. Києва
Основні види діяльності	Будівництво, торгівля, громадське харчування
Кількість акціонерів	1867
Кількість власників облігацій	
Чисельність працівників	1538
Найменування, місцезнаходження, телефон незалежного реєстратора	м. Київ-10, вул. Суворова, 4/6 290-42-31
Найменування, місцезнаходження, телефон торговця цінними паперами, з яким укладений договір	
Остання дата опублікування інформації про діяльність емітента. Назва друкованого органу. Тираж.	
Дата надання до комісії останнього річного звіту	5 травня 1999 року
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	25 грудня 1998 року
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватись	

Основні фінансові показники

Показник	Рік Звітний	Попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	44444000	20024000
2. Балансовий прибуток (збиток)	1542000	1537000
3. Всього по активах балансу	10812000	8927000
4. Всього зобов'язань	15934000	12523000
5. Статутний фонд (довідково: номінальна вартість акцій)	1939700	1939700
6. Нерозподілений прибуток		
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	1,1 коп.	0,7 коп.
8. Дивіденди сплачені на одну акцію		

Повідомляємо, що 23 липня 1999 р. о 15.00 в актовому залі ***ВАТ Трест «Київміськбуд-6»*** по вул. Л. Первомайського, 9 відбудуться чергові загальні збори відкритого акціонерного товариства Трест «Київміськбуд—6» за порядком денним:

1. Звіт спостережної ради, правління та ревізійної комісії про результати фінансово-господарчої діяльності ВАТ Трест «Київміськбуд—6» за 1998 р. та їх затвердження.
2. Затвердження «Положень...», що регулюють порядок роботи будівельних управлінь і діяльності товариства.
3. Упорядкування роботи структурних підрозділів товариства.
4. Про порядок розподілу чистого прибутку за 1998 р. і планові нормативи на 1999 р.

Реєстрація учасників загальних зборів почнеться 23 липня 1999 р. о 14.00 у приміщенні Тресту «Київміськбуд—6» (м. Київ-23, вул. Л. Первомайського, 9, тел. 246-79-69, 226-22-78).

Опубліковану в номері газети «Голос України» за 08 червня 1999 р. Інформацію про сьомий випуск акцій **ВАТ «Карпати»** Міжнародного банку вважати недійсною.

Правління «Карпати» МБ».

АКАДЕМІЯ МУНІЦИПАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

державний вищий навчальний заклад III—IV рівня акредитації (Постанова Кабінету Міністрів України № 725 від 09.07.1997 р.)

О Г О Л О Ш У Є

набір студентів на 1999 — 2000 навчальний рік на очну і заочну форму навчання за *спеціальностями*:

1. Факультет менеджменту ***«Менеджмент організацій» «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»***
2. Економічний факультет ***«Облік і аудит» «Фінанси»***
3. Юридичний факультет ***«Правознавство»***

Термін навчання ; бакалавр — 4 роки, спеціаліст — 5 років.
Студенти проходять стажування-практику в органах державного управління та місцевого самоврядування.
В Академії діє **військова кафедра.**
Документи приймаються з 15 червня по 15 липня.
Вступні випробування з 16 по 25 липня. Іногороднім надається гуртожиток.
Адреса Академії: 252042, Київ, вул. І. Кудрі, 33, тел: 269-00-58, 269-72-14, 269-25-92

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) порушив справи про банкрутство:

— № 19/275 від 14.05.99 р. СП «Аван» (м. Київ, вул. Мішина, 39-А), р/р 2903/10467126 в Дарницькому від. Ощадбанку України;

— № 12/339-б від 19.05.99 р. ТОВ «Пара» (м. Київ, вул. Інститутська, 25) р/р 2903/10467825 в Дарницькому від. Ощадбанку України;

— № 12/338-б від 19.05.99 р. ТОВ «Фронтера» (м. Київ, вул. Волгоградська, 5, кв. 19) р/р 2903/10467016 в Дарницькому від. Ощадбанку України;

— № 12/340-б від 19.05.99 р. ТДВ ДТ «Український фінансовий будинок» (м. Київ, вул. Вишгородська, 12), р/р 2903/10467113 в Дарницькому від. Ощадбанку України;

— № 12/337-б від 19.05.99 р. ТОВ «Укрвестком» (м. Київ, вул. Половецька, 12/42, кв.3), р/р 2903/10467223 в Дарницькому від. Ощадбанку України

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Інформація про другу емісію акцій відкритого акціонерного товариства «Діпробудмашина»

1. Характеристика емітента

1.1. Повне найменування: відкрите акціонерне товариство «Діпробудмашина» (далі ВАТ «Діпробудмашина»).

1.2. Юридична адреса та місцерозташування: 252015, м. Київ, вул. Лейпцізька, 15. Телефон, факс: 290-72-52, 290-94-46.

1.3. ВАТ «Діпробудмашина» засноване відповідно до рішення Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України від 28 грудня 1994 року, № 1783, шляхом перетворення Державного проектно-конструкторського інституту з машин для промисловості будівельних матеріалів (інститут «Діпробудмашина») у відкрите акціонерне товариство відповідно до наказу Президента України «Про корпоратизацію державних підприємств» від 15 червня 1993 року, та зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією 3 січня 1995 року, свідоцтво № 00241212.

1.4. Предметом діяльності ВАТ «Діпробудмашина» є:

— розробка науковообгрунтованих напрямів і прогноз розвитку обладнання, виявлення та уточнення потреби в продукції, яка виробляється і новостворюється на найближчі 10—15 років, маючи на увазі забезпечення обладнання промисловості з виробництва будматеріалів;

— здійснення функцій розробника зі створення обладнання, технологічних ліній і машин промисловості будматеріалів;

— виготовлення експериментальних та дослідних зразків машин та обладнання.

1.5. Статутний фонд — 27457,5 грн. Статутний фонд сплачено в повному обсязі.

1.6. Чисельність службовців на 25.02.99 р. становить 35 чоловік.

1.7. Чисельність акціонерів на 25.02.99 р. становить 318 юридичних і фізичних осіб.

1.8 Керівні та контролюючі органи:

Голова правління — М'ясников Миколай Миколайович, 1941 р. н., освіта вища, інженер-конструктор, загальний виробничий стаж 33 роки, на посаді з 1992 року;

Члени правління — Кірілуша Ольга Габдулхаївна, 1948 р. н., освіта вища, економіст-фінансист, загальний виробничий стаж 28 років, на посаді з 1992 року;

— Гельзин Павло Копілевич, 1932 р. н., освіта незакінчена вища, загальний виробничий стаж 39 років, на посаді з 1995 року;

Голова спостережної ради — Григор'єв Вадим Анатолійович, 1967 р. н., освіта вища, інженер електронної техніки, загальний виробничий стаж 15 років, на посаді з 1995 року;

Голова ревізійної комісії — Жиленко Ірина Борисівна, 1962 р. н., освіта вища, економіст, загальний виробничий стаж 20 років, на посаді з 1995 року.

Головний бухгалтер — Кірілуша Ольга Габдулхаївна, 1948 р. н., освіта вища, економіст-фінансист, загальний виробничий стаж 28 років, на посаді з 1992 року; ТОВ Аудиторська фірма «Київ-Аудит 2000», свідоцтво № 21642796.

2. Чинники ризику:

Низька платоспроможність суб'єктів господарської діяльності в Україні. Зміни в законодавстві України, а найважливіше — податковому. Загальне погіршення економічної ситуації в Україні. Макроекономічна нестабільність у державі за умов економічної реформи.

3. Дані про емісію цінних паперів.

3.1. Рішення про випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів 04 грудня 1998 року, протокол № 1.

3.2. На зборах присутні чотири представники акціонерів — юридичних осіб; від компанії «Гелексі лімітед» —Ковальчук Сергій Петрович;

від дочірнього підприємства «Меркс—Меблі» —Жуковська Валентина Борисівна;

від філії закритий взаємний інвестиційний фонд «Купава-1» ТОВ «Інвестиційна компанія «Купава» —Москалюк Сергій Владисловович,

від товариства з обмеженою відповідальністю «Merx International» — Дичко Олександр Григорович.

3.3. Загальна номінальна вартість акцій 122542 — 5 гривень.

3.4. Після збільшення статутний фонд становитиме 150 000 гривень.

3.5. Випускаються прості імені акції номінальною вартістю 0,01 грн. кожна, в кількості 122254250 штук на суму 12242.5 гривні.

3.6. Випуск здійснюється однією серією «А» з номера 0274 5750 до 15000000.

3.7. Форма випуску акцій: документарна.

3.8. Акція надає акціонеру права, що передбачені чинним законодавством та статутом ВАТ «Діпробудмашина» Акціонери мають пріоритетне право на придбання акцій нової емісії.

3.9. Місце продажу акцій: м. Київ, вул. Лейпцізька, 15. Тел. 290-94-46.

3.10. Відомості щодо ринкової ціни на акції товариство не має. Запланований курс продажу акцій — за номінальною вартістю.

3.11. Строк передплати на акцій з 20.06.99 р. по 21.06.99 р.

3.12. Розміщення акцій емітент здійснює особисто. Юридична або фізична особа, що бажає підписатися на певну кількість акцій, повинна подати заяву до правління про бажання підписатися на певну кількість акцій. Фізичні особи до заяви додають декларацію про доходи встановленого зразка. Заява розглядається правлінням протягом одного робочого дня, після чого з передплатником укладається договір про підписку, в якому визначається ціна на акції, строки та форма внесення оплати. Передплата на акції здійснюється за безготівковим розрахунком на поточний рахунок ВАТ «Діпробудмашина» № 2600330147 в АКБ Національний кредит, МФО 320702, код ЗКЛО 00241212. Передплатник зобов'язаний в строк до 19 червня 1999 р. внести № менше як 30 % від загальної суми передплати. Строк повної сплати вартості акцій до 14 липня 1999 р.

3.13. У разі перевищення розміру запланованої ппередплати акцій товариства, зайва передплата відхиляється. Відмова в передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку. Особам, яким відмовлено в передплаті на акції, повертаються внесені ними суми не пізніш, як через 20 днів після закінчення строку передплати.

У разі недосягнення запланованого обсягу передплати, реєстрації підлягає фактично досягнутий обсяг, якщо він дорівнює або перевищує 60 % від оголошеної суми статутного фонду товариства.

Якщо до часу закінчення передплати не вдалося покрити передплатою 60 відсотків акцій, особам, які передплатили акції, повертаються внесені ними суми або інше майно не пізніше, як через 20 днів після закінчення строку передплати.

3.14. Виплата дивідендів здійснюватиметься за результатами діяльності товариства за рішенням загальних зборів один раз на рік протягом двох місяців з дня прийняття рішення про виплату, але не пізніше п'ятого травня.

3.15. Мета збільшення статутного фонду шляхом додаткового випуску акцій за рахунок грошових внесків акціонерів для проведення капітального ремонту, реконструкції, перепланування, переоснащення будівлі, що є власністю ВАТ «Діпробудмашина» та яка розташована за адресою: м. Київ, вул. Лейпцізька, 15.

4. Відомості про попередні випуски цінних паперів:

4.1. Було проведено першу емісію акцій номінальною вартістю одна копійка на загальну суму 27 457 (двадцять сім тисяч чотириста п'ятдесят сім) гривень 50 копійок. Усі акції першої емісії — прості іменні. Емісія зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 14 жовтня 1997 р., реєстраційний № 794/1/97.

4.2. Вартість акцій першої емісії сплачено акціонерами повністю.

4.3. Працівники виконавчого органу ВАТ «Діпробудмашина» не володіють акціями товариства.

4.4. Перелік осіб, частка яких у статутному фонді перевищує 5 %, — Компанія «Гелексі лімітед», ТОВ «Merx International» ДП «Меркс—Меблі».

5. Послугами торговця цінними паперами емітент не користується.

6. Зареєстрована інформація про випуск акцій буде опублікована не раніше як за 10 днів до початку передплати цих акцій в газеті Верховної Ради України — «Голос України».

7. Відомості про реєстратора:

Реєстр ВАТ «Діпробудмашина» веде ТОВ «ОКТАН» (Ліцензія ФДМУ та ДКЦПФР № 25-Р від 05.07.96 р., місцерозташування: 252103, м. Київ, б-р Дружби Народів, 4/6, к.20.

Голова правління М'ЯСНИКОВ М. М.

ТМО Печерського району м. Києва оголошує конкурс на закупівлю монітора за спостереженням матері і плоду.

Свої пропозиції необхідно надіслати не пізніше 12 червня за адресою: м. Київ-103 вул. Підвисоцького, 4-а Поліклініка № 1

Голові конкурсної комісії т. 269-96-62.

Повідомлення про скликання загальних зборів акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Мономах» ЛВ ТРАСТ

Повідомляємо, що згідно з рішенням правління загальні збори ВАТ «Мономах» ЛВ ТРАТ відбудуться 2 серпня 1999 року за адресою: м. Львів, вул. Ак. Лазаренка, 2, кім. 18.

Початок об 11.00

Порядок денний:

1. Звіт правління про роботу за звітний період.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Реорганізація підприємства.

Телефон для довідок: 42-90-66.

Арбитражный суд Одесской области 1.04.99 г. возбудил дело № 17-2/2059 по заявлению ГНИ в Килийском районе о признании банкротом ОАО «Килийский кирпичный завод», расположенного по адресу: 272612, Одесская обл., Килийский район, с. Шевченково, ул. Дунайская, 1.

Кредиторам, а также возможным санаторам направить заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, г. Одесса, пр-т Шевченка, 4.

Арбітражний суд Одеської області (270032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4, тел. 28-05-83 порушив справу № 17-2/2686 про визнання банкрутом ВАТ «Котовське ЗПП» м. Котовськ.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым возбудил дела о банкротстве:

— МЧП «Факел» (334902, АРК, г. Армянск, 2-й микрорайон, д.23, кв. 170), ОКПО 13793249, р/с 26004301390245 в ПИБ г. Армянск, МФО 324407;

— ООО «Аракс Лтд.» (334902, АРК, г. Армянск, 2-й микрорайон, д. 24, кв. 31), р/с 26002301390407 в ПИБ г. Армянск, МФО 324407.

Претензии кредиторов и заявления санаторов подавать в Арбитражный суд Автономной Республики Крым (г. Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Днепропетровской области возбудил дело о банкротстве № Б2/59-99 общества с ограниченной ответственностью ТПФ «Макони ЛТД» , находящегося по адресу: 324012, г. Кривой Рог, ул. Дышинского, 11, расчетный счет 26005100084001 в Жовтневом отделении АКБ «Укрсоцбанк» г. Кривого Рога.

Кредиторам, а также возможным санаторам направить заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня опубликования данного объявления по адресу: 320600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а, Арбитражный суд Днепропетровской области.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-В) порушив справу № 3/228 про банкрутство АТЗТ «Н. І. К.», юридична адреса: м. Київ-232, вул. Бальзака, 66, р/р 2600301388 в Мінському відділенні Ощадного банку України № 8142 м. Києва, МФО 320229, код 23726840.

Претензії кредиторів та заяви санаторів надсилати до Арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

«Голос України», 10 червня 1999 року. № 104 (2106)

! У номер

✔ Передплата-99

Будеш, Михайле, танцювати

(Початок на 1-й стор.).

— «Голос України» передплачуємо з першого номера, —розповів Михайло Іванович. — Й одразу на весь рік, «акумулюючи» кошти впродовж дванадцяти місяців. А тепер я підрахував: вартість путівки —це передплата на дванадцять років наперед.

... Вже коли Михайло Іванович відпочивав, ми зателефонували до санаторію.

— Прийняв мене головний лікар, спасибі йому, привітно. Вже тиждень відпочиваю у цьому прекрасному санаторії. Оздоровниця теж передплачує «Голос України», то маю можливість не розлучатися з улюбленою газетою навіть тут.

Відбулася розмова й з головлікарем. Ще одна передплатниця «ГУ» — Ольга Цибар із Свалявщини, котра теж виграла путівку до «Верховини», відпочити хоче восени.

— Приймемо її так само привітно, хай лікується на здоров'я, — запевнив головлікар Тимофій Шуберт.

✔ Керч

Дельфіненя, що пливе морем

Саме це чудове створіння й стало емблемою II дитячо-юнацького фестивалю «Кримські канікули». У ньому взяли участь 12 творчих колективів з міст України і сонячного півострова. Мета захоплюючого дійства — сприяння розвитку і популяризації театрального мистецтва, підтримка талановитих виконавців і постановників.

✔ Кіровоград

Усі товари на «Експо-99»

Виставка-ярмарок під такою назвою проходить у Кіровограді. Її організатором стала обласна торгово-промислова палата за підтримки облдержадміністрації. П'ятдесят підприємств України представили тут свої товари. Переважна більшість експонатів —товари широкого вжитку, вироби легкої і харчової промисловості.

✔ Рівне

З ким торгуємо, а з ким марнуємо

З початку року підприємства Рівненщини торгують із 37 країнами світу. Найбільші обсяги експортних поставок — у Німеччину, Італію, Індію. У структурі експорту найбільшою є питома вага органічних сполук (27 відсотків), добрив (24 відсотки), деревини і виробів із неї (10,2 відсотка). А основні імпортні надходження були з Росії, Німеччини та Білорусі.

Проте, як повідомили обласні податківці, борг іноземних фірм підприємствам Рівненщини становить понад 9 мільйонів гривень.

✔ Фотофакт

Організувати дозвілля дітей літньої пори допомагають клуби школярів при житлово-експлуатаційних конторах Запоріжжя. Скажімо, клуб «Вогник» провів свято двору.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ).

У розпалі літа — без води

Обласне комунальне підприємство «Луганськводпром», котре здатне щодоби постачати більш як 600 тисяч кубометрів питної води, сьогодні саме у числі «спраглих»

До уваги уряду

Якщо не вжити екстрених заходів допомоги, зокрема щодо погашення боргів підприємства, водопостачанню Луганщини загрожує крах. А попереду — літо...

Сигнал тривоги надійшов до редакції «Голосу України» з обласного комітету профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості та побутового обслуговування населення. Суть проблеми, на думку лідера галузевої профспілки Сергія Тимахова, в тому, що «Луганськводпром», працюючи весь рік у три зміни, видаючи споживачам життєво необхідну продукцію, може зупинитися в будь-який момент. Причин тому декілька. Насамперед, систему водопостачання області було з самого початку ніби «запрограмовано» на аварійність. Мало того, що всі водоводи проходять над гірничими виробками, так їх ще й покладено в одну 30-кілометрову нитку. Резервних водоводів немає, хоча цього вимагає світова практика.

Більш як 80% питної води видобувають із артезіанських свердловин, розташованих у заплаві Сіверського Донця. Що це здатне викликати, можна уявити на прикладі Чорнобильської та Харківської екологічних катастроф, котрі вже сталися. Але нині проблема водопостачання загострюється суто організаційними прорахунками. «Луганськводпром» видобуває, обробляє і подає воду не конкретно споживачам, а посередникам-оптовикам — міськводоканалам, які володіють монопольним правом на продаж води. Ті, збираючи й без того мізерну «данину» за спожиту воду, аж ніяк не поспішають ділитися з товаровиробником. Наприклад, за минулий і початок поточного року споживачам було відпущено води на 86 млн. грн. Бартером і за взаєморозрахунком «оплачено» лише 52% цієї суми. Безпосередньо грошима «Луганськводпром» одержав 3,4 млн. грн., тоді як міськводоканали зібрали з населення 18 млн. грн. Принцип своя сорочка ближча до тіла спрацював тут на усі 100%, а ось про те, за рахунок чого комунальне господарство підтримуватиме належний технічний стан водосистеми, ніхто не подумав. Кредиторська заборгованість на підприємстві перевищила вже дебіторську на 10 млн. грн., борг за електроенергію сягнув 38 млн. грн., а заробітної плати обслуговуючий персонал не бачив уже майже рік... Пригнічуючим чинником стала й ціна електроенергії, виражена в доларовому еквіваленті. Курсова різниця «збільшила» борг за електроенергію ще на 14 млн. грн.

Як бути, як жити далі? Питання аж ніяк не пусте для водопостачальників, котрі більш як сім десятків років сумлінно працювали, а нині, з'ясувалося, неспроможні поодинці впоратися з бідою, що нависає, — загрозою розвалу всієї системи. На рівні області, вважають в обкомі профспілки, можна домогтися лише тільки поліпшення дисципліни платежів. Але щоб була вона повна, необхідна відповідна законодавча підтримка за принципом: одержав послугу — оплати, не сплатив —пробачай, послуг більше не одержиш.

Держава нині вживає репресивних заходів у разі недоїмок у бюджет і всілякі фонди. Але, схоже, час замислитися й про реальні дотації, субсидії в «живому» вигляді для підприємств системи водопостачання. Адже коли з дійної корови ще й три шкури дерти, то про які надої взагалі може йтися? На думку луганчан, у розв'язанні зазначеної проблеми багато що залежатиме від позиції Державного комітету з будівництва, архітектури і житлової політики. Спільно з ЦК галузевої профспілки комітет просто зобов'язаний ініціювати негайний розгляд в уряді надзвичайного стану, в якому опинилося житлово-комунальне господарство Луганської області та його підрозділ —ОДКП «Луганськводпром».

Підготувала до друку Людмила МЕНЖУЛІНА.

«Сафарі» у вінницьких лісах

Мисливство

Прибутки від... полювання на звірів отримують у Дашівському лісомисливському господарстві на Вінниччині.

«Свіжа» копійка в лісівників з'явилася тоді, коли дорогу до їх мальовничих угідь протоптали зарубіжні мисливці. Від них і мають левову частку грошових надходжень. Торік гості залишили в лісі майже сто тисяч гривень. Наші — вп'ятеро менше. Чистий прибуток від мисливства в 2,5 раза перевищив затрати.

Найчастіше в пошуках звіра лісовими нетрями мандрували німці. Приїздили також мисливці з Польщі, Італії, Югославії. А Чарльз Метьюс прибув із-за океану. 65-річний американський бізнесмен із штату Огайо розповідав господарям, що об'їздив з рушницею півсвіту. Звісно, знає, що таке мисливське щастя. Усміхнулося воно й на Поділлі. До того ж двічі. Додому американець повіз роги двох оленів. Ті, що зняті із самця, спеціалісти оцінили за найвищим балом: у «табелі про ранги» мисливських трофеїв їм присвоєно № 1. Другий трофей лише трохи поступився вагою — йому присвоєно № 4. Щасливий заокеанський гість пообіцяв ще раз навідатися до Дашева. Вже не сам — з друзями. Казав, неодмінно візьме ще й онука: надто гарна в нас природа...

Полювання для іноземців коштує чималих грошей. За словами директора господарства Валентина Кавуненка, один постріл, вдалий чи ні, коштує 200 гривень. Значно дорожче обходиться поранення звіра, тоді плата збільшується приблизно в п'ять разів. За здобуті трофеї теж треба платити. Герман Вальт з Німеччини виклав за роги козла 3600 марок. Але він не дуже цим переймався. Більше радів трофею. Бо перевершив світовий рекорд (вага рогів становила 630 грамів). Тож дома на нього чекають не тільки гроші, а й слава. Про мисливську вдачу розповіли деякі видання, а на виставці трофеїв йому заплатили 20 тисяч (!) марок.

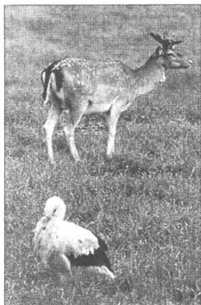
— Ідею запрошувати на полювання іноземців, — каже В. Кавуненко, — нам «підкинули» з Києва. Знаю, що пропонували її не лише нам. Просто ми одними з перших втілили її в життя.

Мисливське господарство створено на базі колишнього лісництва. Не за один день, звичайно. Починали із збільшення поголів'я. Нині всі лісові мешканці мають «паспорти». Тобто достеменно відомо, скільки і яких звірів: плямистих оленів, приміром, 210 голів, косуль — 540, диких свиней — 225, а зайців майже одна тисяча. Заготівлею кормів доводиться займатися, як у господарстві. Крім сіна припасають кормові буряки, кукурудзу. Повсюди можна побачити годівниці, біотехнічні споруди, солонці. В лісових кварталах обладнано спостережні пункти.

Для іноземців спорудили прямо в лісі будиночки. Організували «кухню». Плата за перебування протягом однієї доби — 350 гривень.

До речі, іноземці беруть тільки роги й ікла. М'ясо й шкури їм не потрібні. Все залишається в господарстві. Адже в зарубіжних мисливців одне на меті — здобути рідкісні трофеї. Коли це вдається, вони радіють, як діти.

З ініціативи Валентина Кавуненка введено й обмеження: породистих тварин на приціл заборонено брати. Відстрілюють тільки молодняк. «Треба бачити, —каже директор, — як це роблять гості. Спершу припадають до бінокля, а вже тоді беруться за рушницю, зазвичай обладнану оптикою. Але курок не спускають доти, доки не почують дозвіл на ведення стрільби».

У Кавуненка склалося враження, що «їхні» мисливці більш дисципліновані, ніж наші. Єгерям з ними легко працювати. От би ще сервіс трохи підтягнути...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200581.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311104.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України